

løst. At benævne det, der her foreslaas, som Militærmusikkorps af nogen Betydning for Musiklivet, er en Forfalskning, thi det vil intet komme til at betyde for Musiklivet. Det ærede Medlem fra Frederiksværk inviterede til en militær Koncert, og umiddelbart efter hans Invitation er der forelagt en Indbydelse til os om at komme hen i Raadhushallen og høre paa den militære Koncert af de samlede militære Orkestre i København. De Medlemmer, der følge denne Invitation, ville ganske sikkert faa en overmaade stor musikalsk Nydelse, thi vore militære Orkestre spille fortræffeligt, men naar de Herrer høre paa dette og lade sig henrive af Musikken, beder jeg Dem om ikke at tro, at det Forslag, der her foreligger, tilsigter at bevare noget af det. De der faa Anledning til at høre. Aldeles ikke! Naar dette Forslag er vedtaget, vil der ikke kunne foranstaltes en Musikfremstilling som den, der der paatænkes. Dette Forslag vil derfor, naar det er gennemført, fremtræde med saa overmaade store musikalske Mangler, at de Herrer meget hurtig ville opleve en Situation for at faa disse Mangler fjernede og faa Musikken forøget igen til den tidligere Størrelse. Jeg forstaa derfor ikke den Mangel paa Mod, som har dikteret Regeringen dens Holdning i denne Sag. Naar man en Gang har lavet den Manøvre, at man fjerner hele Militærmusikken, fordi man skal have Plads til noget andet, synes jeg, man kunde føre Manøvren til Ende og sætte hele Militærmusikken ind igen. Det havde været mere reelt i en i Forvejen ikke overmaade smuk Affære. (Afbrydelse). Det er meget muligt, at det passer bedre at tage det i to Tempi. De to Tempi ligge jo for det højtærede Parti.

Om det finansielle i denne Affære udtalte den højtærede Forsvarsminister sig meget ligegyldigt. Han sagde: hvad er 150,000 Kr.? Det var næsten ingenting, fik man Indtrykket af. Naturligvis, det indrømmer jeg, naar man lever mellem 20 og 30 Millioner Kroners aarligt Underskud, er 150,000 Kr. fra eller til ikke saa meget. Men alligevel er det ikke saa lidt. Det viser sig, hvilket Besvær det højtærede Ministerium har med at tilvejebringe disse Kroner. De ere allerede ude for at tilvejebringe disse 150,000 Kr. her. Hvorledes tænker man sig nu at tilvejebringe dem? Jo, ved at beskatte den civile Musik. Saa vidt jeg har kunnet regne ud, vil vistnok Beskatningen paa den civile Musik med 10 pCt. ud over de Afgifter, der nu ere, omtrent kunne indbringe

150,000 Kr. Teatrene i København have en samlet Indtægt af saadant noget som 1,300,000 Kr. Hvis man regner højt og siger, at Halvdelen af Forestillingerne falder paa Musikken, er det omtrent 600,000 Kr. Tivoli, som væsentlig er en Koncerthave, har en aarlig Indtægt, som nogle Aar har været omkring $\frac{1}{2}$ Million. Ved at se paa de Afgifter, der erlægges af Koncerter i København, faar man det Indtryk — det er lidt vanskeligt at sige, for Afgiften er forskellig, efter som det er udenlandske eller indenlandske Kunstnere —, at Koncerterne have indbragt i alt Fald for et Par Aar siden saadant noget som 100,000 Kr. aarlig. Mere end 100,000 Kr. aarlig kan man vel ikke tilskrive Koncerterne i det øvrige Land. Hvis man tager Halvdelen af Aarhus Teaters Indtægt, der vel andrager omtrent 200,000 Kr., og regner det til gode for Musikken, vil man se, at Musiklivet i hele Danmark ved Koncerter og Teatre indbringer saa meget, at en Beskatning med 10 pCt. vil blive mellem 140,000 og 150,000 Kr. Det, der foreslaas her, er altsaa at opretholde noget musikalsk værdiløst indenfor Militæretaten og til Gengæld ødelægge det civile Musikliv. Det kalde de Herrer Kultur.

Meyer: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet for at fremsætte et Par Bemærkninger til de ærede Talere, der have henvendt sig til mig. Jeg skal til mit Partis Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), kun sige, at man hurtig vil være i Stånd til at forklare den forskellige Bedømmelse af den foreliggende Sag, naar man lægger Mærke til den forskellige Interesse, der er hos det ærede Medlem og mig; naar Talen er om militære Musikkorps eller i det hele taget Musikkorps, der passere gennem Byens Gader. Min ærede Partifælle erklærede, at han aldrig nogen Sinde havde fulgt et saadant Musikkorps og aldrig agtede at gøre det. Jeg maa derom sige, at det, fra jeg var Barn, har glædet mig ved mangfoldige Lejligheder at følge med et saadant Korps, og det er for den Sags Skyld ikke endt endnu. Jeg kan den Dag i Dag meget vel følge med et militært Musikkorps i Københavns Gader, og mange af mine — maa jeg sige — Standsfæller, de fattigste Arbejdere, gaa den samme Vej, og de have Glæde deraf, og jeg under dem denne Fornøjelse. Det er muligt, at det for dem mangen Gang er en af de faa Fornøjelser, de